

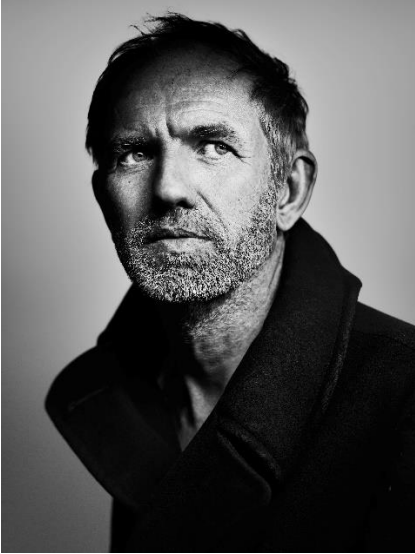

FLASH | BACK

Fotograaf	Biografie
 <p data-bbox="140 925 311 958">Sara Blokland</p> <p data-bbox="140 1010 295 1066">Beeld ©Sara Blokland</p>	<p data-bbox="574 504 1500 801">Sara Blokland (1969, Nederland) is beeldend kunstenaar, curator en onafhankelijk onderzoeker in de fotografie. Met haar onderzoek en beeldend werk reflecteert ze op de rol van fotografie en archieven in relatie tot (post)koloniale geschiedenissen. Blokland studeerde af aan de Rietveld Academie en het Sandberg Instituut en behaalde een MA in film- en Photographic studies aan de Universiteit Leiden. Haar werk is o.a. geëxposeerd in Kumho Museum in Seoul, Lmak-gallery in New York en het Stedelijk Museum in Amsterdam en onderdeel van diverse museale collecties. Blokland was ook de fotograaf van de publicatie De politiekapel van Suriname en co-editor en initiatiefnemer van het boek Unfixed Photography and Post-Colonial Perspectives in Contemporary art.</p>
 <p data-bbox="140 1686 379 1720">Morad Bouchakour</p> <p data-bbox="140 1771 354 1827">Beeld ©Morad Bouchakour</p>	<p data-bbox="574 1070 1500 1238">Morad Bouchakour studeerde in 1995 af bij de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Vanaf 1996 werkte hij als freelance fotograaf vanuit New York en werd in dat jaar als eerste Nederlandse fotograaf geselecteerd voor de befaamde World Press Masterclass. Hij werkt sindsdien voor nationale en internationale magazines en commerciële opdrachtgevers. In 2009 verhuisde hij terug naar Amsterdam.</p> <p data-bbox="574 1279 1500 1406">Naast zijn journalistieke en commerciële opdrachten, werkt hij aan eigen projecten zoals de boek publicaties: Party! (2002), Manhattan (2009), No Pain No Gain (2008), Peking Dog (2014) en ByeBye Portfolio (2016) waarvan de series in verschillende exposities werden getoond, onder andere in het Rijksmuseum Amsterdam en the Museum of the City of New York.</p>

Mh

Anton Corbijn

Beeld

©Stephan VanFleteren

Fotograaf, filmmaker en grafisch- en decorontwerper Anton Corbijn (Strijen, 1955) verdiende de artistieke erkenning waar hij altijd naar verlangde door in portretten de psychologische complexiteit vast te leggen van Gerhard Richter, Alexander McQueen, Marlene Dumas, Tom Waits, Christy Turlington, Martin Scorsese, Isabella Rossellini, en een groot aantal andere invloedrijke kunstenaars, muzikanten, acteurs, modellen, regisseurs en ontwerpers. "Hij ziet plezier door schuldige ogen en hij ziet goed en kwaad op zeer dramatische manieren", zegt Bono van U2 over Corbijn. De laatste 15 jaar heeft hij veel van zijn aandacht besteed aan het regisseren van speelfilms zoals het Ian Curtis-verhaal 'Control', 'The American' met George Clooney en Phillip Seymour Hoffman's laatste film 'A Most Wanted Man'.

Elspeth Diederix

Beeld

©Blommers & Schumm

De wereld volgens Elspeth Diederix is van een oneindige rijkdom. En om deze rijkdom, de schoonheid van de natuur en van 'de dingen' te laten zien, dat is de kern van haar kunstenaarschap. Diederix zoekt in haar fotografie naar het moment waarop de alledaagse fenomenen hun vertrouwde verschijningsvorm verliezen, en daardoor pas werkelijk zichtbaar worden. Ze trekt ons als kijker uit een geconditioneerde, sleetse manier van waarnemen en laat zien hoe de wereld eigenlijk is: subliem, vol verrassing, poëzie en schoonheid. Diederix studeerde van 1990 tot 1995 aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam, op de afdeling schilderen en sculptuur.

Uiteindelijk bleek fotografie het beste medium te zijn om haar ideeën vorm te geven, desalniettemin zijn zowel de schilderkunst als het sculpturale van meet af aan in haar werk aanwezig. Zoals in de 'installatie' Utah (post-it) (2001) waarbij in een sneeuwlandschap een knalroze post-it-velletje tegen de witte bast van een berkenboom is geplakt. De ingreep haalt zowel boom als post-it uit zijn context, ontdoet ze van hun vertrouwde verschijningsvorm, en veroorzaakt een feest van kleur en energie. Pure schilderkunst waar je naar kunt blijven kijken en je verbazen over de rechthoekigheid van het papiertje, het idiote roze en het doorleefde vel van de boom. Zo speels en eenvoudig is Diederix' werk, maar de eenvoud is schijn. Iedere foto wordt met een bijna mathematische precisie in scène gezet en er gaat diepgaand onderzoek aan vooraf in de vorm van tekeningen, maquettes, en proefopnames. De objecten en materialen komen uit de natuur of worden in een winkel gevonden, of ze worden minutieus en met een eindeloos geduld met de hand gemaakt. Haar werk ontstaat zonder enige vorm van beeldmanipulatie of digitale kunstgrepen.

Tekst

©Jolanda Kooijmans

Mh

Rineke Dijkstra

Beeld

©Dana Lixenberg

Rineke Dijkstra (1959, Sittard) studeerde aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam van 1981 tot 1986. In 2020 ontving zij de Johannes Vermeer Prijs voor haar oeuvre en in 2017 werd ze gelauwerd met de prestigieuze Hasselblad Award en met de Spectrum International Prize for Photography. Haar werk was in 2012 het onderwerp van een retrospectief in het Museum of Modern Art in San Francisco en het Solomon R. Guggenheim Museum in New York. In 2017 organiseerde het Louisiana Museum in Humlebaek, Denemarken, een overzichtstentoonstelling van haar werk die het jaar daarop te zien was in De Pont in Tilburg.

Sinds de vroege jaren negentig heeft Dijkstra een indrukwekkend oeuvre opgebouwd van foto- en videokunst waarin ze op een eigentijdse manier het genre portretkunst toepast. Door mensen te isoleren uit hun dagelijkse context en te focussen op subtiele details, de houding en de blik van de geportretteerde, spoort ze de toeschouwer aan om goed te kijken naar mensen die op de een of andere manier in transitie zijn. Steeds ligt in Dijkstra's portretten de nadruk op de poses en de blik, en zo laat ze op een onnadrukkelijke manier zien hoe veelzijdig ieder individu kan zijn.

Desirée Dolron

Beeld

©Desirée Dolron

Desirée Dolron is een Nederlandse fotografe en filmmaker en woont en werkt in Amsterdam. Haar oeuvre varieert van documentaire fotografie en stilleven tot portretten en film. Gedurende haar hele carrière onderzoekt Dolron thema's als het verstrijken van de tijd, de relatie tussen eindig en transcendent en de complexiteit en vergankelijkheid van de menselijke conditie. Dolron werd bekroond met de laureaats Prix de Rome, Amsterdam, Nederland (1996); in 2019 werd ze geëerd met de titel van Artist of the Year door de Amerikaanse vrienden van de musea in Israël, New York. Haar werk is vertegenwoordigd in tal van internationale openbare en privécollecties, waaronder het Solomon R. Guggenheim Museum, New York; Nationaal Museum van Qatar, Doha, Qatar; Sir Elton John Collection, Londen, Verenigd Koninkrijk; De Joseph M. Cohen Family Collection, New York; Collectie H+F, Barcelona, Spanje; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid, Spanje; Gemeentemuseum, Den Haag, Nederland; Stedelijk Museum, Amsterdam, Nederland; la Collection Neuflyze Vie, Parijs, Frankrijk; Victoria and Albert Museum, Londen, Verenigd Koninkrijk; Boijmans van Beuningen, Rotterdam, Nederland, en Museum voor Schone Kunsten, Houston, Verenigde Staten.

Mh

Kadir van Lohuizen

Beeld

©Stanley Greene

Kadir van Lohuizen (Nederland, 1963) heeft verslag gedaan van conflicten in Afrika en elders, maar is waarschijnlijk het meest bekend om zijn lange termijn projecten op de zeven rivieren van de wereld, de stijging van de zeespiegel, de diamantindustrie en migratie in Amerika. Hij begon in 1988 als professionele freelance fotojournalist te werken voor de Intifada. In de jaren daarna werkte hij in veel conflictgebieden in Afrika, zoals Angola, Sierra Leone, Mozambique, Liberia en de DR Congo. Van 1990 tot 1994 bracht hij verslag uit over de overgang in Zuid-Afrika van apartheid naar democratie.

Na de ineenstorting van de Sovjet-Unie behandelde Kadir sociale kwesties in verschillende hoeken van het voormalige rijk. In 1997 begon hij aan een groot project om langs de zeven rivieren van de wereld te reizen, van bron tot monding, en het dagelijkse leven langs deze levenslijnen te dekken. Het project resulteerde in het boek "Rivers" en "Aderen" (Mets & Schilt). Kadir heeft talloze prijzen en onderscheidingen ontvangen in de fotojournalistiek. In 2000 en 2002 was Kadir zowel jurylid van de World Press Photo-wedstrijd als lid van de raad van toezicht van de stichting World Press Photo. In 2004 keerde hij terug naar Angola, Sierra Leone en de DR Congo om de diamantindustrie te portretteren, waarbij hij de diamanten van de mijnen naar de consumentenmarkten in de westerse wereld volgde. De tentoonstellingen die uit dit project voortkwamen, waren niet alleen in Europa en de VS te zien, maar ook in de mijngebieden van Congo, Angola en Sierra Leone. Het fotoboek "Diamond Matters, the diamond industry" werd uitgegeven door Mets & Schilt (Holland), Dewi Lewis (UK) en Umbrage editions (USA) en bekroond met de prestigieuze Nederlandse Dick Scherpenzeelprijs voor de beste reportage over de derde wereld. Het project werd ook erkend met een World Press Photo Award.

Sanja Marušić

Beeld

©Sanja Marušić

Sanja Marušić (1991) is een Nederlands-Kroatische kunstenaar gevestigd in Amsterdam. Ze studeerde fotografie aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag (KABK) en studeerde in 2013 af met een eervolle vermelding.

Marušić reist de wereld rond om buitenaardse beelden te creëren. Haar praktijk komt voort uit fotografie en verschuift naar schilder- en collagetechnieken, wat resulteert in mixed mediakunst. Door middel van fotografie legt ze miniatuurperformances vast waarin een menselijke figuur (meestal Marušić zelf in zelfgemaakte kostuums), soms vergezeld van een ander, mysterieus door een surrealistisch landschap beweegt. De verhalen die ze creëert vinden vaak hun oorsprong in haar persoonlijke leven. Ze manipuleert haar beelden zodat het landschap en het moment zelf abstracter worden, een surrealistische nieuwe wereld creërend, die ze gebruikt als een soort escapisme voor zichzelf en de kijker.

Tekst

©Selin Kuscu

Mh

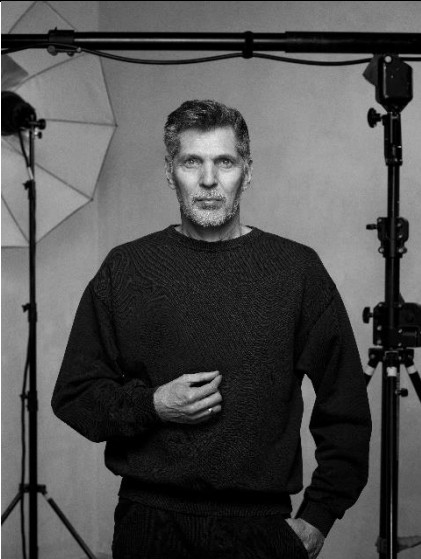

Vincent Mentzel

Beeld

© Victorine Mentzel

Vincent Mentzel werkt sinds het begin van de jaren 70 als staffotograaf voor NRC Handelsblad en heeft zich in die tijd ontwikkeld tot een van de bekendste Nederlandse fotojournalisten. Als staffotograaf bepaalde hij lang het gezicht van de krant. Hij onderscheidde zich aanvankelijk als parlementair fotograaf, maakte daarna grote (buitenlandse) reportages en was nauw betrokken bij de beeldredactie van M Magazine. Mentzel kreeg na een afgebroken studie aan de Rotterdamse kunstacademie, zijn opleiding in de praktijk tussen 1967 en 1969 als assistent bij de Amsterdamse theaterfotografe Maria Austria. Van haar leerde hij vooral afdrucken in de doka. Zijn vroege foto's kenmerken zich door een nauw perspectief, ontstaan door zwaar doorgedrukte lichten en omgevingen. Zijn latere werk is lichter en minder dwingend van karakter. Aan het einde van de jaren 60 bediende hij als freelance fotojournalist vanuit Rotterdam allerlei kranten met persfoto's die vanuit een ongewoon standpunt gemaakt waren met een groothoeklens. Al snel kreeg hij een contract bij NRC Handelsblad. Zijn doorbraak kwam toen hij dagelijks het Haagse politieke bedrijf begon te volgen. Mentzel bedreef het genre op een rustige, goed geïnformeerde wijze en onderhield nauwe relaties met politici waardoor hij hen ook achter de schermen kon fotograferen.

Erwin Olaf

Beeld

© Erwin Olaf

Erwin Olaf (Geboren in 1959 in Hilversum, Nederland) is een internationaal exposerende kunstenaar wiens diverse werk zich richt op de gemarginaliseerde individuen van de samenleving, waaronder vrouwen, gekleurde mensen en de LGBTQ+-gemeenschap. In 2019 werd Olaf Ridder in de Orde van de Leeuw van Nederland nadat 500 werken uit zijn oeuvre aan de collectie van het Rijksmuseum waren toegevoegd. Taco Dibbits, directeur van het Rijksmuseum, noemde Olaf "een van de belangrijkste fotografen van het laatste kwart van de 20e eeuw".

In 2018 voltooide Olaf een drieluik van monumentale fotografische en filmische tableaux die perioden van seismische verandering in grote wereldsteden uitbeelden, en de burgers omarmd en anderen door hun stedelijke vooruitgang. Net als veel van zijn werk wordt het gecontextualiseerd door complexe rassenrelaties, de verwoesting van economische verdeeldheid en de complicaties van seksualiteit. Olaf heeft gedurende zijn 40-jarige carrière een activistische benadering van gelijkheid gehandhaafd nadat hij in de jaren tachtig de homobevrijding vóór aids in het Amsterdamse nachtleven begon te documenteren.

Een gedurfde en soms controversiële aanpak heeft de kunstenaar een aantal prestigieuze samenwerkingen opgeleverd, van Vogue en Louis Vuitton tot het Stedelijk Museum Amsterdam. In 2017 was hij de officiële portretkunstenaar van het Nederlandse koningshuis en in 2013 ontwierp hij de nationale zijde van de euromunten voor koning Willem-Alexander.

Mh

Kevin Osepa

Beeld

©Kevin Osepa

Kevin Osepa (1994 Willemstad, Curaçao) is een beeldend kunstenaar (werkend met film en fotografie) geboren en getogen op het eiland Curaçao en nu gevestigd in Nederland. Zijn werk draait om zijn identiteit en de Afro-Caribische identiteit in een postkoloniale wereld.

Binnen zijn werk probeert hij deze identiteit te schetsen en de verhalen die hij vertelt hebben vaak een heel persoonlijk uitgangspunt en zijn altijd gericht op de collectieve Afro-Caribische identiteit. Hoewel de thema's die hij onderzoekt autobiografisch zijn, kan zijn werk ook dienen als een quasi -antropologische studie. Met behulp van verschillende (experimentele) technieken creëert hij visuele verhalen die thema's als afro-spiritualiteit, seksualiteit, mannelijkheid, de-kolonialiteit en familie onderzoeken.

Ahmet Polat

Beeld

©Ahmet Polat

In zijn fotografie en veldwerk wil Ahmet Polat bruggen slaan tussen verschillende culturen, identiteiten en geschiedenissen. Hij is een fotograaf en filmmaker wiens werk is gekoppeld aan zijn gewoonte om te observeren en te regisseren. Ahmet Polat is gemotiveerd om het onverwachte vast te leggen en integreert zijn uniek perspectief in alles wat hij doet. Na tien jaar in Istanbul te hebben gewoond en gewerkt voor onder meer VOGUE Turkey, NY TIMES, Paris Match, keerde hij in 2015 terug naar Nederland en werd datzelfde jaar bekroond tot Fotograaf des Vaderlands. Zijn werk is internationaal tentoongesteld, onder meer in het Rijksmuseum, Istanbul Modern, Stedelijk Amsterdam en BOZAR Brussel. Met Studio Polat bouwt Ahmet door op zijn gedachtengoed en creëert samenwerkingen tussen verschillende disciplines en creatieve werelden zoals met het Rijksmuseum, FOAM, KRO-NCRV. Daarnaast is sinds kort de voorzitter van Fonds Kwadraat en zit hij in de RVT van Paleis het Loo.

Mh

Carla van de Puttelaar

Beeld

©Carla van de Puttelaar

Carla van de Puttelaar (1967, Zaandam) studeerde in 1996 af aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. Ze ontving de Esther Kroonprijs en in 2002 de Prix de Rome Basisprijs. Ze werd genomineerd voor Le Prix Découverte des Rencontres d'Arles (2006). Haar fotografisch werk heeft wereldwijde erkenning gekregen en ze heeft in talloze musea en galerieën over de hele wereld geëxposeerd. Het is verschenen in vele publicaties, waaronder zeven monografieën. Carla werkt ook voor tijdschriften en uitgevers waaronder The New York Times Magazine, The New Yorker en Random House. In 2016 creëerde ze The Rembrandt Series in samenwerking met Museum het Rembrandthuis, Amsterdam. Ze heeft een Ph.D. in Kunstgeschiedenis aan de Universiteit Utrecht (2017). Haar boek, gebaseerd op haar proefschrift Scottish Portraiture 1644-1714, verschijnt in 2021 bij Brepols Publishers. In 2020 had ze een retrospectieve tentoonstelling getiteld: Brushed by Light in het Musée national d'histoire et d'art in Luxemburg. Zij is de bedenker en fotograaf van het portretproject Artfully Dressed: Women in the Art World. In 2020/21 werkte ze samen met Iris van Herpen wat resulteerde in de serie Synergia.

Viviane Sassen

Beeld

©Martine Stig

Viviane Sassen is in 1972 geboren in Amsterdam. Ze studeerde modevormgeving, gevolgd door fotografie aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) en Ateliers Arnhem.

Venus & Mercury, een solotentoonstelling van de kunstenaar, vond plaats in Huis Marseille en bezette alle veertien galerijen van het museum en de tuin. Ze was een van de vijf fotografen die werden geselecteerd voor Versailles – Visible/Invisible, de 12e tentoonstelling van hedendaagse kunst in het Paleis van Versailles. Hot Mirror, een overzichtstentoonstelling van haar fotografie, was te zien in het Hepworth Wakefield in Yorkshire (2018) en Musée Des Beaux-Arts, Le Locle (2019). Andere recente solotentoonstellingen vonden plaats bij Fotografiska (2017); Foto Kunst Stadform, Oostenrijk (2017); de Deichtorhallen in Hamburg (2017); het Museum voor Hedendaagse Fotografie, Chicago (2017); Hordaland Kunstsenter, Bergen (2016); Atelier Néerlandais, Parijs (2015); The Photographers' Gallery, Londen (2015); ICA, Londen (2015); en Nederlands Fotomuseum, Rotterdam (2014). Een retrospectief van 17 jaar Ssassens modewerk, In and Out of Fashion, opende in 2012 in Huis Marseille Museum for Photography, Amsterdam, en reisde naar het festival Rencontres d'Arles, de Scottish National Portrait Gallery, Savannah College of Art en Design, Fotografie Forum Frankfurt en Fotomuseum Winterthur. Sassen was opgenomen in de hoofdentoonstelling van de 55e Biënnale van Venetië, The Encyclopedic Palace, in 2013.

Mh

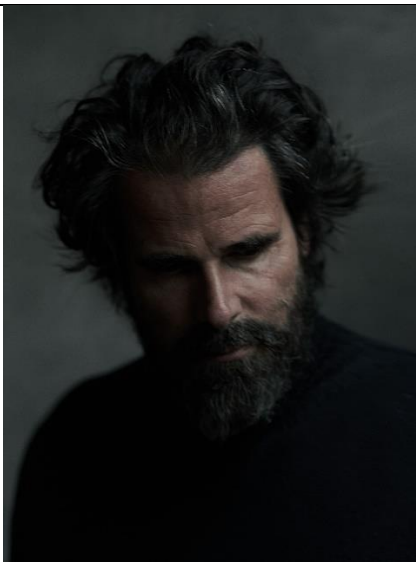

Dustin Thierry

Beeld

©Dustin Thierry

Dustin Thierry (1985, Curaçao) is een hedendaagse kunstenaar en fotograaf uit Curaçao wiens werk gericht is op de Afro-Caribische diaspora in Nederland. Genezing staat centraal in het werk van Dustin Thierry. Zijn projecten komen voort uit het onderzoeken van de interne vragen die hij zichzelf stelt, evenals de externe vragen die hij aan de wereld stelt. In zijn benadering belichaamt Dustin het feit dat portretkunst zelf een relatie is: zijn blik is liefdevol en het resultaat is herstellend en generatief voor zichzelf, zijn gemeenschap en de samenleving als geheel. Zijn eerste project, *Dreaming Above the Atlantic* (2015-lopend), is een intieme portretserie van mensen van Caribische afkomst die in Nederland wonen. Voortkomend uit een persoonlijk verlangen om zich te verzoenen en opnieuw te verbinden met zijn eigen identiteit, groeide het project uit tot een broodnodige verkenning van de veelheid aan Caribische ervaringen in Europa. Hun rijkdom zit in hun intimiteit; ze worden van binnenuit verteld. Zijn tweede project, *Opulence* (2013-lopend), volgde op de zelfmoord van zijn broer, een jonge polyseksuele man die ervan droomde te ontsnappen aan de beperkingen en homofobie van Curaçao om Dustin naar Europa te volgen. In zijn verdriet begon Dustin de LGBTQ Ballroom-scene in heel Europa te documenteren. Hierdoor verbeeldde en ervoer Dustin de gemeenschap die zijn broer zou hebben gevonden als hij daar was gekomen, terwijl hij tegelijkertijd een gemeenschap voor zichzelf vond.

Stephan Vanfleteren

Beeld

©Natacha Hofman

Stephan Vanfleteren (1969) is een van de meest gerenommeerde fotografen van België. Bij het grote publiek wordt hij vooral geroemd om zijn indringende zwart-witportretten van bekende en anonieme mensen. Zijn oeuvre is echter veel diverser dan dat. Vanfleteren begon zijn carrière als persfotograaf en maakte boeiende fotoreportages over de gebeurtenissen die het nieuws domineerden. Later begon hij een variatie aan thema's uit te werken in uitgebreide fotoreportages, gaande van etalagegevels tot een reis langs de mythische Atlantikwall. Voor zijn meest recente werk trok Vanfleteren zich terug in zijn studio om zich te concentreren op zijn eigen versie van klassieke thema's zoals naaktportretten en stilleven-fotografie. In de laatste, getiteld 'Nature Morte', portretteerde hij in kleur dode dieren die hij in de buurt van zijn huis vond. Waar de meeste van zijn beelden erg in de tijd gefaseerd zijn, markeert deze serie een evolutie in Vanfleterens werk naar een meer tijdloze benadering en onderwerp. Of het nu gaat om zijn journalistieke, documentaire of artistieke fotografische projecten. Vanfleteren blijft altijd trouw aan zijn kenmerkende stijl en esthetiek. Een pallet van zwart-wit, het gebruik van scherpe contrasten en goed gedefinieerde details is het handelsmerk dat hij door de jaren heen heeft ontwikkeld. Ook toont zijn recente kleurenwerk zijn indrukbaarheid, gecombineerd met zijn vakmanschap, zijn betrokkenheid bij het onderwerp dat landschap, stilleven, portret of naakt kan zijn. Zijn uitgebreide persoonlijke verhalen en reflecties van ontmoetingen zijn betoverende uitstapjes van een fotograaf die zich evenzeer getuige als medeplichtige voelt. In de gevoelige fotograaf schuilt een melancholische ziel.

Mh